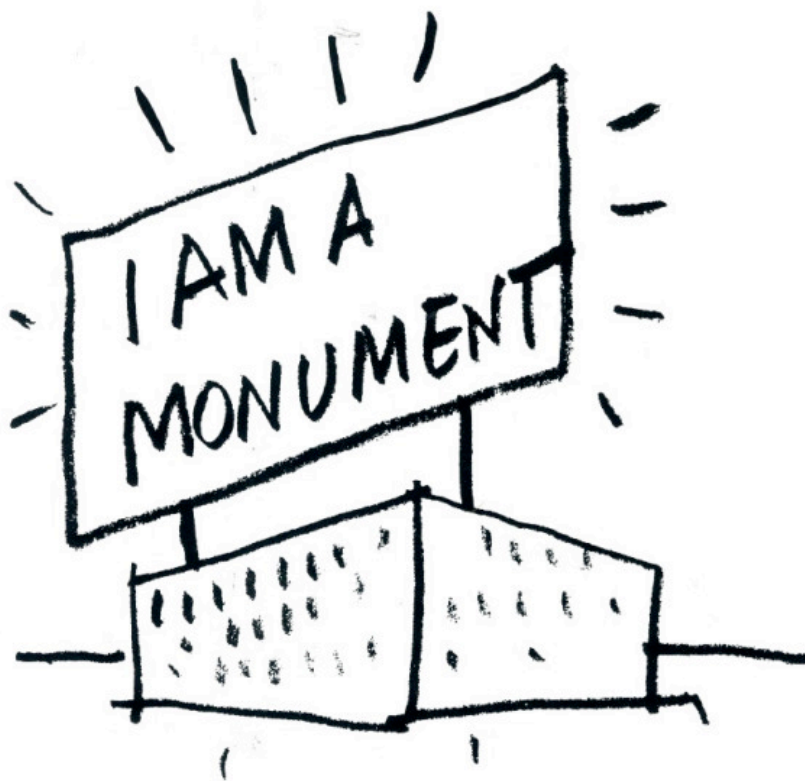

Aprenent de Can Felipa

Can Felipa

La remodelació del centre cívic Can Felipa va ser portada a terme per l'arquitecte Josep Lluís Mateo l'any 1991. En el seu projecte va crear un joc de colors per diferenciar les diferents plantes de l'edifici. Cada planta tenia un color que la diferenciava una de l'altra. Els veïns de Sant Martí amb els colors podien saber a quina planta es trobaven quan sortien de l'ascensor. Segons la planta, el color que t'acompanyava era un o un altre: vermell, blau, groc, etc.

A la tercera planta hi trobaven 500 metres quadrats de sala d'exposició, al costat del bar, i el color que li va destinar era el vermell.

Més tard, la política de l'ajuntament va fer que la seva imatge i color s'implantessin a tot l'edifici sense tenir en consideració el projecte de remodelació. El color vermell, el color corporatiu de l'ajuntament, es va col·locar en totes les plantes. Ara bé, si passeu per l'edifici, encara trobareu restes del color del projecte de remodelació realitzat anys abans. El vermell no ho ha pogut tapar tot. Restes dels antics colors encara estan infiltrats a l'edifici. L'única planta que manté el color del projecte original és la tercera planta, on trobem la sala d'exposicions acompanyada pel bar. Tant abans com ara, el seu color sempre ha sigut el vermell.

L'atzar canvia la forma de treballar i interpretar.

"Hard luck" és un curt de Buster Keaton.

En el film, Buster Keaton es tira d'una estructura per caure en un forat d'on mai més en sortirà. La seva pretensió era suïcidar-se. Cau en un forat negre. Se suïcida per amor. Un dels personatges de la pel·lícula mirant el forat diu: "He is so far away you can hardly see him".

I així acabava.

L'atzar va fer que durant aquest temps, tothom pensés que el film finalitzava d'aquesta manera. Però resulta que s'havien perdut els últims metres del metratge de la pel·lícula.

"Years later..." Sis dècades després, Buster Keaton surt del mateix forat amb una família xinesa, dona i fills. Els mostra d'on havia saltat i on havia caigut temps enrere.

Algú va trobar els metres de metratge perduts.

Un lloc per treballar

Un artista, resumint, per donar-se a conèixer pot triar entre inventar històries, explicar històries verídiques o expressar la seva opinió sobre com va el món.

El tema és on ho fan, com ho fan, quan ho fan, amb qui ho fan i quantes vegades ho fan.

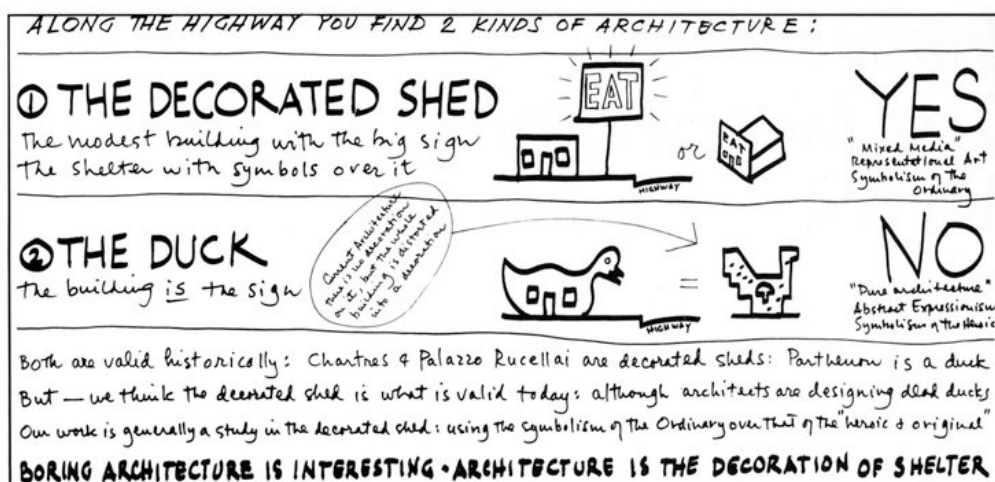
Can Felipa pot ser un dels llocs.

La feina

La feina de l'artista contemporani és tornar a fer de manera atractiva allò que ja s'ha fet i comunicar-ho bé. Aquesta és la fita de cada dia. Ja s'ha acabat l'etapa dels descobriments i el que queda són les derivacions. Ser avui un incomprès no augmenta la talla dels autors, sinó que fa que deixin de ser-ho.

Exposicions

Allò que es pot fer es fa, i allò que no es pot fer també es fa. No sé com, però es pot fer.

Quan l'arquitecte no supervisa l'obra això és el que passa.

L'atzar és un dels factors que dona la possibilitat de treballar.

Quan l'arquitecte (qui marca les pautes) no supervisa l'obra, els paletes es posen a ballar i a cantar amb instruments fets de fusta.

Quan l'arquitecte (qui marca les pautes) no supervisa l'obra, els paletes es posen a fer una fantàstica barbacoa.

L'arquitecte ja vindrà quan hagi de venir.

Primera nota final

I després d'escriure tot això llegeixo que Michio Kaku, un reputat teòric nord-americà de la física, diu: "L'atzar no té sentit, existeix una força intel·ligent que ho governa tot".

Nota final

El terra de la galeria és tan irregular que he optat per penjar-ho tot a la paret.